

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem
IMPERATORA JMCJ CALEJ ROSSYJ

w WILNIE V. S. 3 LISTOPADA 1800 ROKU W SOBOTE.

z Wiednia 1 Listopada.

Arcy Xiężna Elżbieta na d. 28 t. m. w do-
brym zdrowiu z Inspruck przybyła do naszej sto-
licy. — General Major Graf Haddick dał chwalebny
i naśladowania godzien przykład gorliwości obywa-
telskiej, ofiarując do końca wojny corocznie płacić
do skarbu publicznego 500 złotych ryńskich, i 2 ty-
siące tychże złotych pensyi swoicy, póki ochrona
kraju wymagać będzie, zostawić w tymże skarbie.
Cesarz Jmé postępek Hrabiego wysoce pochwalił,
cifarę łaskawie przyjął. — Znaczniejsi oby-
watele Królestwa Czeskiego oprócz woysk regular-
nych, milicyi, strzelców, ochotników, umyśliłi za-
ciągnąć legion ku obronie kraju; na co ponieważ
potrzebny był wydatek 400 tysięcy Ryńskich, dla
zebrania tej summy ziechali się na drogę do Pragi d.
20 Października. Nastąpiła wnet jedności na
pomieniona składka, o czym donosząc wysłano de-
putacya do Arcy Xiężni Karola. Prezydent Graf
Stampach przy tej okoliczności w mowie miłej
oswiadczył one mu wdzięczną pamięć współzom-
ków swoich za ochronienie Królestwa Czeskiego w
r. 1796 od nieprzyjacielskiego wtargnięcia; spodzi-
wając się że i teraz, jeśli potrzeba wychyłać bę-
dzie Arcy Xiężę Jmé potrafi na czele walecznych
i ochoczych woysk Czeskich uczynić, czego honor,
dobro, pożytek i bezpieczeństwo Królestwa i Mo-
narchii Austryackiej wyciąga.

Arcy Xiężę Józef Palatinus już zaczął oglądać
uzbrojone w rozmaitych Comitach dywizye Wę-
gierskich insurgentów; towarzyszyła w tej podró-
ży Małżonkowi swojemu Wielka Xiężna Rossyjska
ALEXANDRA; d. 20 Października przybyli oboje
do Comory; d. 22 do Raab; d. 23 do Papa; tegoż
d. wieczorem do Stein am Anger; d. 24 do Alten-
burg; nakoniec do Oedenburg; we wszystkich po-
mienionych miejscach Arcy Xiężę widział z ukon-
tentowaniem liczne kompanie i szwadrony nowo-
zaciężne, ćwiczące się pilnie w manewrach wojsko-
wych. Tu opuścić nie można co się stało 20 Pa-
ździernika w Torontalskim Hrabstwie. Jest w nim
powiat jeden przez Marya Teresę znakomitemi
przywilejami i swobodami obdarzony; który nie
więcej nad 10 gromad zawiera. Gdy w całym Hrab-
stwie do pospolitego ruszenia znak dano, zgroma-
dzili się mieszkańcy pomienionego powiatu do swo-
iej stolicy; wezwani przez Archimandrytę Kongu-
elacz, ażeby teraz oświadczyli wdzięczność Trono-
wi, natychmiast w liczbie 600 rękę do wystawio-
ney chorągwi zciagneli, i do obozu poszli; w ca-
łym narodzie Illiryskim dzis jest podobny zapal-
nie. Dotąd jeszcze nie wiemy, jak ogromną liczbę żoł-
nierza ku pospolitej obronie wystawi Królestwo
Węgierskie.

Prasł Spina niedawno wysłany przez Oycę S.
do Vercelli, dla przywrócenia we Francyi religii
Katolikey, od pierwszego Konsula zaproszony jest
do Parvza; pozwolił Pius 7 Posłowi swojemu przed-
sięwziąć tę podróż. — Lękamy się we Włoszech
zerwaną trwałego broni zawieszania; pobudkę do
tego Francuzom dali Toskańcykowie zbrojny
wpadając nie raz do Romanii, o co kilkakrotne skar-
gi zachodziły; druga przyczyna byż może miasto
i kraj Lukoeski przez Austryakow zajęte, jak tyl-
ko po zakończeniu pierwszego armistycium wyszły

z tamtąd nieprzyjacielskie woyska. Mamy jednak
nadzieję, że rząd nasz i Francuzki zapobiegną
namy potrzebnemu krwi rozlaniu, jeśli prawda że
z obu stron równie gorąca i szczerza jest chęć przy-
wrócenia pokoju. To niewątpliwa, że Hrabia Co-
benzl do Luneville iadący ma rozkaz wstąpić do
główney kwatery woysk Francuzkich w Niemczech;
i z Generatem en chef Moreau lub zastępcą onego
traktować o przedłużeniu zawieszania broni do kon-
ca Stycznia, potrzebny jest albowiem koniecznie
armiom spoczynek na leżach wygodniejszych, jeśli
raz jeszcze w pole wynisć i mierzyc się mają za nie-
długiem negocyacyi rozpoczętych!

Po wyjeździe na Kongres pomienionego Mini-
stra, Wielki Szambellan Genorod listem okohym
obwiescił Ministrow zagranicznych, ażeby udawali
się do niego w interesie Dworów swoich; w rze-
czach zaś potocznych do kancelaryi Stanu; co
trwać będzie do powrotu Hrabiego Cobenzl; z dru-
giej strony Lehrbach na nowy Departament; na-
leży do niego dozor najwyższy; ażeby armie i o-
boz do końca wojny. — Arcy Xiężę Jan przyła-
czywszy garnizon twierdz ustapionych Francu-
zom, na teraz pod komenda 96 tysięcy żołnierza;
stycząc iż przydzie do Włoch i gdzie młodzie-
cemu Wodzowi do rady przydanym byż ma-
jąca Karola wiadomy nie jest. — Dzis pewną o-
wiedzieliśmy wiadomość, że General en chef Brune
wprowadził do Toskanii kolumn kilka chcąc
rozbroić tamtejszych mieszkańców; biega nawet
pogłoska że nam armistycium wypowiedział. Sądzić
trzeba że kommanderujący we Włoszech Hrabia
Bellegarde wynaleźć potrafi przyzwyciężki do
zapoczątku ztemu; tym czasem dla ostrożności
korpusom ochotników i strzelców naszych do kra-
ju dawniej Weneckiego pospieszać kazano.

Rezerwa którą w Niższej Austrii zgromadzać
zaczęto, wynisć przynajmniej 60 tysięcy regu-
larnego żołnierza. Półownik Weirrotter otrzymał
rangę Generalską; General Guilay męstwem i ro-
stropnością wstawiony, Krzyż Kommandorski orde-
ru wojennego Maryi Teresy; Kawalerskie rozdano
wielu innym Officerom. W Królestwie Czeskim
gdyby wszystkich przyjmować chiano do służby,
co już imiona swoje podali, informowałyby się armia
od 200 tysięcy ludzi; lecz nie dość mieć żołnierza;
trzeba dobrych komendantów; dla tej przyczyny
Generalissimus Arcy Xiężę Karol żąda wyraźnie,
ażeby Generalowie: Kray, Nauendorff, Ött, El-
snitz, Lindenau, Haddick do służby czym przedzy
powracali. — Z Somlina donoszą że Paswan Oglou
odmósłszy rozmaite korzysci nad Baszami łobie
przeciwami, do Belgradu zbliżyć się postanowił —
6 tysięcy Neapolitańczyków przez Państwo Kościel-
ne zmierza do Xięstwa Toskańskiego. — Służby
Francuzkiej General Colli, rodem Piemontczyk, w
roku 1799 pod Novi w niewolę zabrany, przez kil-
kanaście miesięcy w Gractz trzymany, względem
którego losu rozmaite wątpliwości zachodziły, wy-
jechał teraz do Frankfortu na zamianę. — W Mar-
trzesienie ziemi kilka sekund trwające; izłoda z
tego przypadku bardzo mała.

Wiadomości Lisbońskie znać dają, że General Berthier Madryt opuścza; ztąd wniosek nayspewniejszy, że Hiszpani i Francuzi o wtargnieniu do Królestwa Portugalskiego myśleć przestali; słysząc nawet że zachodzące spory przez traktat są ułatwione. Tym czasem w niepewności zostając naród zprzymierzony wygląda niecierpliwie przybycia wojsk Angielskich; Regent zaś Xiążę Brezylif nie przestaje opatrywać twierdze graniczne sposobując się do służby obrony. Od sciany Andaluzji wyciągniony kordon skutecznie zapobiegł przejściu do Portugallii chorob zaraźliwych, które panują w pomienionej Prowincyi.— Lord S. Vincent z 32. okrętami liniowymi krąży znowu zaczął niedaleko Ouessant; flotta jego na 4. miesiące opatrzona we wszystko, jeśliby na czym zbywało, we 43. godzinach może wylądować z Torbay i Plymouth. Niektóre okręta nasze zbliżyły się nie raz do portu postrzegając obróty Hiszpanów i Francuzów; fregaty częstokroć zapędzają się pod baterie lądowe; stoi jednak spokojnie nieprzyjaciel, chociaż widzi że tym sposobem komunikacją stracił z innymi portami, które Brestem dostarczają zwykły żywność i morskie amunicyje. O negocyacyach z rządem Francuzkim nic nowego donieść nie możemy; podobno nawet Ministrowie zachowują względem onych głuche milczenie przed następującym Parlamentem.

Do Jamaiki cokolwiek żołnierza wysłano na wzmożenie garnizonów.— Biega pogłoska że pierwszy Minister na zastąpienie wydatków na tępującego roku nie więcej chce długu zaciągnąć jak tylko 17. millionów FS.— Chleb u nas codzień drożeje; wprowadzamy z zagranicy zboża za summy niezmiernie, które od roku licząc wyniosły 13 millionów FS; na żniwo nikt się nie skarżył; tak dalece że niedostatek prawdziwie niedostępną jest tajemnicą.— Królewic Xiążę de Clarence za jednomyślnym zezwoleniem obywateli Liverpoolu, także otrzymał prawo mieyskie, w nagrodę gorliwości, z którą w Parlamencie utrzymywał interes kupców bawiających się handlem Murzyńskim.— Pokazało się że Lord Keith z Generałami Pulteney i Abercromby chciał przedsięwziąć wyprawę na Cadix końcem zabrania będących tam okrętów, spalenia magazynów i arsenałów, przez co morskiej potędze narodu Hiszpańskiego cios zadałby się śmiertelny. Lecz gdy flotta i wojsko stały na mieyscu przeznaczonym, Abercromby zwołał radę wojskową. Jednogłośnie wszyscy Officerowie oświadczyli, że dzieło do wykonania niepodobne; tak dobrze Hiszpani do przyjęcia szturmujących przygotowani byli. Wiadomo, że Villars, du Guai Trouin, i inni z Wodzów sławnych niekiedy napisali: kommanderując wojskiem w ten czas tylko rady wojskowe zwoływa, kiedy mieć chce gotową nieczynność i wymówkę; w wielkich lecz oraz trudnych przedsięwzięciach determinacja jednego człowieka nawięcej dokazuje.

W portach naszych znowu czynić zaczęto przygotowania do tajemnej wyprawy.— Ztąd że rząd Francuzki i Angielskie Ministerium o rozpoczęciu i zerwaniu, lub trwałości negocyacji milczenie zachowują, wnosi nie jeden, że z obu stron umysły do pokoju są skłonięne. To niewątpliwa że związki z Domem Austriackim Króla Jmci są coraz scisleysze, których nie osłabiło armistycium tylekroć podpisane w Niemczech i we Włoszech.— Z Calcutta w Bengalu piszą, że łotr zuchwały Gaverdundo nazwiskiem, stanowiący na czele gromady licznej odważonych na wszystko zbóyców, kilka już przeszedł Powiatów uciążliwe nakazując podatki.— Klótnia z Algerozykami trwa dotąd. Zehwytałismy na morzu szrodiemnym okręt Ragusański; żądał uwolnienia Dey Algierski, dowodząc, że był ładowny podarunkami dla niego przeznaczonemi; czego że zaraz nie otrzymał, wielu naszych współziomków, i Europeyzyków żeglujących lub też bawiających się w Algerze pod pretękcyą Angielską, skazał na niewolę. Lord Keith domagał się uwolnienia i sprawiedliwości; Dey nie onemu nie odpowiadając, wysłał Posłów do Króla Jmci.

Interes emigrantów zupełnie i nieodzownie już jest ukończony. Minister policyi Fouché zważywszy projekt sobie podany przez Konsyliarza Staņu Chaptal dał o nim opinią, tej trzymając się Konsulowie napisali ostateczny wyrok. Chaptal w projekcie swoim niczego nie opuścił, cokolwiek liczbę nieszczęśliwych ludzi zmniejszyć, i prawa przeciw Emigrantom dawniej napisanego frogosć mogło umiarkować. Mogą dziś powracać do Oyczyzny wszyscy, którzy przeciw RPtey postronnym nie służyli; wypisano na długim regestrze, kobiety, dzieci, służących, rolników, rzemieślników, ludzi oszukanych lub przymuszonych do wynoszenia się za granicę. W tym prawie dwie najbardziej okoliczności zastanawiają uwagę. Buonaparte wymagać każe imiona tych wszystkich obywateli, którzy śmierć ponieśli wyrokiem trybunałów rewolucyjnych, przez co niewinność ich ogłaszać zdają się przed światem; każe wymazać duchownych którzy na powszechną przez Jakobinów deportacyą skazani, nawet niechętnie Oyczyznę opuszczają; nie będący nie mówili o warunkach dla powracających emigrantów przepisanych; oprócz obietnicy że RPtey wierni będą, niczego po nich nie wyciąga Konsul, jak tylko, ażeby do końca wojny, i rok cały po zawartym pokoju zostawali pod okiem i wiadomością osob rządowych.

Rząd ogłosić kazał podpisany niedawno traktat z Amerykańskimi Stanami; 26 jest artykułów, których treść późno doniesiona będzie, teraz dość przestrzedz, że traktat r. 1778, umowa r. 1788, ani też nadgróda za szkody przez korsarzów poczynione mieysca tu nie znalazły; rzecz dalszym negocyacyom zostawiono.— Przed kilku dniami do pierwszego Konsula przyszedł Sędzia kassacyjnego trybunału; wszczęła się mowa o złozyńcach Demerville, Cerachi &c, sprawa ich może przyść do mnie, powiedział Premencu; dla tego wybac Konsulu, że nie pospieszył z drugimi wieszować żeś uszedł niebezpieczeństwa. Pochwalił delikatność Sędziego Buonaparte, przydając iż wielu Francuzów nie zginełoby niesprawiedliwie, gdyby od lat 10 trybunały podobnie postępowały.— Okręt wysłany z S. Domingo zawinął do Bordeaux z nayspewniejszą wiadomością, iż wojna domowa od początków prawie rewolucyi Francuzkiej niszcząca bogatą i zamożną osadę, nakoniec ustała. Rigaud wyspę opuścił; spotkała uciekającego Amerykańska fregata, i nazad odprowadziła. Znalezione przy nim 100 tysięcy piastrow. Zatem Generał en chef Toussaint pokoy ogłosił, nakazując wszystkim obywatelom, ażeby wierność oświadczyli mienaruszoną konstytucyi roku RPtey 8, która losy narodu złożyła w ręku Konsula Buonaparte. W całej wyspie nastąpiła powszechna illuminacya. Słyszając że Toussaint zamysla wkrótce osadzić część kraju do Hiszpanów należącego, którą nam ustąpił Król Jmci katolicki traktatem r. 1795.

Pierwszy Konsul dotąd odbiera wiadome powinszowania; nayspewniej mu się podobala mowa O. Pernon imieniem reprezentantów Departamentowych. Przystąpił, powiedział, od współziomków, krótko bawiąc w stolicy, przekonałismy się doskonale, że prac i zabiegów twoich celem iedynym jest szczęśliwość i chwala narodu; Francya tracąc rządząc swojego byłaby znowu wystawioną na różliczne niebezpieczeństwa i przypadki. Imieniem teyże Francyi prosimy Konsula pierwszego, ażeby nam jak nayspewniej zachował Generala Buonaparte, oddalając od siebie ludzi przewrotnych, którzy przez bezkarność w rewolucyach zwyczajną oswoili się z nayokropniejszą na świecie zbrodnią.— Ciz Deputowani prezentowali się małżonce Konsula. Buonaparte długo z nimi rozmawiał, nawięcej o Lyonie; przyiół podane projekta które to miasto wskrzesić mają; sam nawet podał do tego szrodku skuteczne. Wychwalał Paryżanów przywiązanie do rządu i osoby swojej, oświadczaając, że gdyby ratunku potrzebował zewsząd wygnany, znalazłby pewnie w stolicy. Y to przydał że iey obywateli obwiniać nie można o rewolucyjne zbrodnie; te dziełem były ludzi obcych; Paryż ludzi

złośliwych mało liczył. Prosił nakoniec ażeby współziomkom po Departamentach donieśli, że chociaż rządzić tak wielkim narodem, tylo rewolucyami zakłóconym, dzieło jest trudne; Konsul jednak myśli statecznie o poprawie obyczajów, rozkrzewieniu oświecenia i przemysłu, ażeby na miłość i szacunek u współziomków zastąpił.

Nie nowego o negocyacyach z Anglikami; ani też z Dworem Madryckim. General Berthier pożegnawszy Króla Jmci Katolickiego otrzymał podarunki jakie dawać się zwykły wielkim Posłom.—Kapitan Baudin wyszedł z Havre na morze zaczynając żeglugę około świata.—Hrabia Cobenzl doniósł rządowi naszemu o wyjeździe swoim z Wiednia do Lunewilla na Kongres, d. 15.; będzie to niemającym zażycytem dla tego Ministra, że podwakoć przez Cesarza Jmci użytym został do przywrócenia pokoju. Zyczeniem jest powfzechnym; ażeby dzieło czym prędzey przylżyło do końca. Już we Włózech zbierają się chmury. Kommanderujący w Toskanii General Sommariva, jak nasi Wodzowie donoszą, nie stosował się do umowy przez Austryaków podpisanej, która lud rozbroić w całym Xięstwie nakazywała. Ztąd częstokroć przylżyło do krwawych sporów, zwłazcza gdy Romania rozruchy włączynała. Nakoniec Sommariva opanował Lukę, mianowicie zaś S. Leo, Castiglione, i kilka innych miejsc w powiecie Bonońskim do Cisalpinów należących. General Dupont kommandant prawego skrzydła armii Włóskiej pisał domagając się satysfakcyi. Odpowiedź zapewne nie musiała być pomysłną, ponieważ ten General na czele znaczego woyska wkroczył do Toskanii, i już d. 14. znajdował się tylko o dzień jeden drogi od Florencyi. Słychać że Dupont zapobiedz postanowił osadzeniu Liworny przez Anglików. Cobenzl cały ten interes ułatwić potrafi.

Dnia wczorajszego pierwszy Konsul w bliskości Wersalu odprawił rewiał; znajdowało się na niey 12. grenadyerskich batalionów; tyleż strzelców, armat 30.; żołnierz stary, na woynach doświadczony, z pod Amiens przez Generała Murat przyprowadzony manewrował porządnie; znajdowało się na popisie 25. kompanii morskiego żołnierza. Buonaparte woysku oświadczył ukontentowanie; żołnierzom niektórym rozdawał nadgrode; znajdowali się przy nim Generałowie: Moreau, Bernadotte, Lecourbe, S. Cyr, Lefebre, i morski Minister; tłum ciekawego ludu niezmierny; żołnierza liczonó 10. tysięcy.

z Stuttgardu 19. Pazdziernika.

Ustała już wszelka wątpliwość względem przyszłego losu twierdzy Rzeszy Niemieckiej, Philipsburga, Ulm, Ingolstadu; rozwiązał pytanie przed swoim do Paryża wyjazdem General en chef Moreau wydając następujący rozkaz: ponieważ, jego są słowa, zburzenie twierdzy Rzeskich pożyteczne jest i potrzebne dla armii Francuzkiej, już ze względu że licznych potrzebują garnizonów, już też ze względu drugiego, że nie są w żywność i amunicyą opatrzone, a zatym do wzięcia łatwe; co nieprzyjaciel wykonawizy w przypadku rozpoczęcia nieprzyjaznych kroków, mógłby znaczne odnosić z nich korzyści; roztropność każe myśleć o zburzeniu. Zatym General S. Suzanne natychmiast szlifować zupełnie każe Philipsburg; Generałowie zaś Grenier i Richepanse wszelkie przygotowania uczynią do zgładzenia Ingolstadu i Ulm, wszystkie bastiony podkopać, miny zasadzić każą, ażeby za danym hasłem pomienione twierdze groźnemi bydź przestały.

z Hagi 25. Pazdziernika.

Wiadomość u Anglików, Francuzów, i Batawów dawniej rozgłoszona o wypędzeniu pierwszych z osady Surinam, podobno będzie zmyśloną; rząd nic o niey nie rzekł do dzisdnia. Przeciwnie zaś zasmuciliśmy się odebrany raportem o gwałtownym przez Francuzów zajęciu wyspy Curaçao; szczeguły tego przypadku ma wkrótce donieść narodowi Dyrektoryat. General en chef

Augereau wkrótce tu jest spodziewany; wzrasta bliskiego pokoiu nadzieia. Woyska Batawskie nie wiadomo kiedy powrócą z Niemiec; tym regimentom, które przez cale lato stały w Hollandyi północney, na leże rozeyść się kazano; naprzykrzyły się już obywatelom dość znudzoną w czasie kampanii przelżoroczney.

z Genui 3. Pazdziernika.

Anarchistowie pod imieniem patryotów znani uważając że im wszystko czynić uchodziło bezkarnie, na wszystko się odważyli w mieście naszym; potajemnie zabili przeciwników swoich, jawnie ich przesladowali obwiniając o sprzyianie nieprzyjacielom RPtey, zabierali majątek; zloczyńców i morderców do więzienia wziętych, przed sądem stawionych, uwalniać śnieli. Rządowe osoby nie mając żadney władzy, równie z innemi obywatelami milczały; prawa wszelką moc i powagę straciły; narod cały w ostatnim zamieszaniu i bójżni. Lecz podobno nakoniec sama gwałtowność choroby stanie się lekarstwem. Francuzi przez Anarchistow oszukani, maską patryotyzmu pokrytych, omyłkę poznali. General Muller słuchać zaczyna rady Ministra pełnomocnego Dejean, który dawno wskazywał potrzebę i środki przywrócenia Liguirom spokoyności. Na czele burzycielów jest Boccardi, którego brat nie dawno posłował w Paryżu.

z Mediolanu 13. Pazdziernika.

Kraj Cisalpiński rozszerzony został przyłączeniem Powiatów wyższego i niższego Novareze porzekę Sessia, od Piemontu oderwanych. Doniosł o tym General en chef Brune Deputowanym RPtey, którzy zgromadzili się na walną radę końcem obmyślenia żywności potrzebney woysku Francuzkiemu. Tenże General zatrudnia się codziennie ćwiczeniem swojego żołnierza, naybardziej jednak półków Cisalpińskich i gwardyi narodowej. Melzi d' Erile naznaczony jest Posłem naszym do Paryża. W Turynie kommissya wykonawcza Piemontskiego narodu postanowiła zmniejszyć pensyą dla niey przez Generała Dupont wyznaczoną; za tym przykładem poszła Consulta; żaden do niey wchodzący nie bierze teraz nad 500. liwrow co miesiąc.

z Constantinopola 29 Września.

Nie potwierdziła się jeszcze wiadomość o podpisaniu broni zawieszeniu w Egipcie, ani też o pokazaniu się floty i woysk posiłkowych Angielskich na Cadyjskim brzegu. Owszem listy ostatnie z obozu pod Jaffą wytkniętego znać dają, iż codziennie tam przybywa bardzo wiele woysk Azjatyckich i Europejskich, tak dalece że Wielki Węzyr wkrótce liczyć będzie 80 tysięcy żołnierza, co jeżeli nastąpi, Wódz ten czyni wszelką gotowość do rozpoczęcia woyny zaczepney; iednak pogłoska w Jaffie nie ustawała o rychłym na pomoc przybyciu woysk Angielskich. Z przeciwney strony General Menou czyni co może, aby w potrzebie dał odpor dzielny grożącym Ottomanom. Na ten koniec Francuzi sypią warowne szanice na rozmaitych miejscach; powiększają fortyfikacye miast nadmorskich, mianowicie zaś tych które wstęp dają do pustyni przedzielającej Egipt od Syrii. Ma nadzieję Wódz nieprzyjacielski odebrać z Europy posiłek; zapewnił go o tym przysłany niedawno z Toulonu Latour Maubourg; my zaś o tym wątpimy, dobrze wiedząc, że wszystkie morza flotom Francuzkim zamknięte są przez Anglików. Eskadra Rossyjska Admirala Uszakow bawi jeszcze u nas; rzuciwszy kotwicę w Bu ukdere opatruje się w żywność do żeglugi.

z Frankfortu 25 Pazdziernika.

Brat najmłodszy pierwszego Konsula Ludwik wczora tu przybył; udał się najprzód do główney kwatery Generała en chef Augereau w Offenbach, ztamtąd powrócił do kommanderującego w mieście naszym Deverinne, miał 3 godzinną rozmowę z Margrabią Lucchesini, ukazał się na teatrze incognito, dziś nagle pospieszył do Berlina; tey podróży mu-

sza być ważne przyczyny. Margrabia iedzie prosto do Paryża w dostojności Pełnomocnego Posła Króla Jmci Pruskiego; ztamtąd podobno na kongres do Lunewillu. Podobnym sposobem iak słyhać Hrabia Cobenzl ma naprzód udać się do stolicy Francuzkiej chcąc traktować o przedłużeniu zawieszenia broni w Niemczech i we Włoszech, które się iuż kończy d. 5 Listopada.

z Strasburga 23. Października.

Hrabia Cobenzl Poseł pełnomocny Cesarza Jmci na Kongres do Lunewillu dziś przybył do miasta naszego, strzelaniem z armat walowych witany. Adjutant Generała Clarke w Kehl go przyoił i przez Ren tu prowadził z licznym wydziałem huzarów. Departamentowy Prefekt ze wzystkimi Generałami wizytę oddali Hrabiemu; straży honorowej nie przyoił; tey nocy do Lunewille wyiechł. Z Dijon wychodzą woyska do Szwajcarow; stoi na garnizonie 52. półbrygada niedawno z Morbihan wprowadzona, jedna z nayliczniejszych i naypiękniejszych w armii Francuzkiej; z Departamentow wnetrznych do Burgundy codziennie zciągają rozmaite regimienta, i nie miezkając idą do obozow.

Od brzegow Dunaju 27. Października.

Chociaż Pełnomocni Posłowie do Lunewille pospieszają, jednak podpisanie prędkiego pokoju bardzo jest wątpliwe. Listy z Botzen potwierdziły wiadomość o wypowiedzeniu armistitium przez Francuzow; kroki nieprzyjazne zacząć się powinny 5. listopada. Nie wiadomo jak się ułatwi ta trudność; z drugiej strony w samym Paryżu jest nie mało obywatelow, którzy przyganiają pierwszemu Konsulowi opieszalosc w prowadzeniu wojny; słyhać że Generał Moreau i cała armia zawieszeniu broni jest przeciwną. To pewna że dziś odmieniła się bardzo postać rzeczy na stronę przeciwną. Austriacy ogromne woyska zgromadzili; pomnożą one pospolitym rużeniem Czeskim, mianowicie zaś Węgierskim, które teraz nakłaniają do wystąpienia z granic Królestwa; zbliżająca się zima wąwozy Tyrolskie, okopy nad rzeką Inn usypane czyni niedolnymi.

z Auszpruga 23 Października.

Hrabia Cobenzl dziś wiechał do miasta naszego. Szef sztabu armii Francuzkiej Dessolles dał niemieszkać straż honorową, która się składała z wybranych grenadyerow i tak zwanych przewodników Generała en chef Moreau; z tym chciał się widzieć Minister; lecz Kuryer z Wels przysłany iuż go nie znalazł; kilko wprzód dniami wyiechał do Paryża. Jadł obiad Hrabia u Szefa Sztabu; ten i wzszyscy Officyerowie oddają mu cześć należną wysokiej którą piastuje dostojności. Wieczorem wyiechał do Strasburga. Poczta Włoska niespodzianą wiadomości przyniosła, że Generał en chef Brune armistitium Graffowi Bellegarde wypowiedział. Uwiadomiony o tym Cobenzl oświadczył, że nie trzeba się lękać skutkow spokojności powszechney szkodliwych; ponieważ to pochodzi iedynie z nieporozumienia się wzajemnego. Generał Hiller komenderujący w Tyrolu wzszytko uczynił czego potrzeba wymaga, chcąc być gotowym do boiu.

z Berne 20 Października.

Generał en chef Macdonald przybył z Niemiec do Zurich; czekający tam na niego Poseł Reinhard po długiej rozmowie do nas powrócił; wódz pomieniony ma główną kwaterę w Zurich; Rey stoi w Feldkirch; w S. Gall Grouchy; Morlot w Bishchopzell; Baraguey w Coire; Laboissiere w Wyll; wzszytkie te dywizye nie wynoszą nad 30 tysięcy żołnierza. Canton Zurich od lat 3 ponosił szkody na 22 miliony liwrow rozmaitemi przypadkami. Emigranci Szwajcarowie zaczynają do Oyczyzny powracać; więcej 500 prozb odebrało prawodawcze zgromadzenie z zagranicy o amnestyi; damy bez trudności; żołnierze nawet z regimientu Roverea żołdem Angielskim utrzymywanego kupami przychodzą; wzszytkim dano abszty. Słyhać że kommissya u nas rządowa ma się składać z 3 osob.

- N. 501 Chrzanowski Xiądz Józef zł: 1,452. od cz: zł: 1,008. zł: 6.
 - N. 429. Hryniewiecki Szymon zł: 576. gr: 9½. od cz: zł: 400. zł: 4.
 - M. 389. Osipowski Józef zł: 1,476. gr: 22. od cz: zł: 1,025. zł: 9. gr: 15.
 - N. 125. Czapski Grzegorz zł: 146 gr: 7. od cz: zł: 101. zł: 10.
 - N. 472. do 474. Tarnowski Stanisław zł: 6,766. gr: 24. od cz: zł: 4,657. zł: 9.
 - N. 508. Szutterowey Baronowey Sukcessorowie zł: 2,940. gr: 7. od czer: zł: 2041. zł: 11.
- Kredytorowie, którzy odbiorą dywidendę w Petersburgu u JP. Bergiena.
- Z Pieniędzy złożonych u Jmci Pana Berghiena przez Jerzego Wielohurskiego w Misvgnatach Rosyjskich Rubli 45,813. Kop: 23. zł: Polskich. 183,254. gr: 6.
- N. 641. do 643. Czaykowski Kaietan do wziętych w Cudnowie zł: 2,580. reszty 18529 g. 18. od cz. zł: 13965.
 - N. 371 do 376. Witosławski Ignacy zł. 11791 g. 20. od cz. zł. 8188 zł. 12. gr. 20.
 - N. 369 do 370 Witosławska Tekla zł. 6222. gr. 24. od cz. zł. 4321. zł. 7 gr. 22½
 - N. 86 de Galtz zł. 1678 gr. 23 od cz. zł. 1165 zł. 15 gr. 20.
 - N. 24. de Hann Piotr zł. 5248 gr. 12. od czer. zł. 3644 zł. 13. gr. 3.
 - N. 33. Mahs zł. 1444 gr. 26. od czer. zł. 1003 zł. 7
 - N. 23 Anderson zł. 14686. gr. 22. od cz. zł. 10199 zł. 2 gr. 7½.
 - N. 100. Łyżkiewicz Maciey za Schmalinga zł. 2416 gr. 26 od cz. 1667 zł. 7.
 - N. 149 i 61 de Smeth zł. 4345 gr. 1. od cz. zł. 3017 zł. 7 gr. 11.
 - N. 68 Pye Rych zł. 7364. gr. 21 od cz. zł. 5114 zł. 6 gr. 29.
 - N. 27 Neuville zł. 2851 go. 6 od cz. zł. 1979 zł. 17 gr. 16.
 - N. 5 i 70 Łyżkiewicz Maciey zł. 7438 gr. 15. od cz. zł. 5067 zł. 13 gr. 28.
 - N. 5 i 70. Leonard van Lennep pod aresztami zł. 15228 gr. 15. od cz. zł. 10575 gr. 19.
 - N. 41 Lemar zł. 1141 gr. 18 od cz. zł. 792 zł. 14
 - N. 53 Kizer zł. 1074 gr. 10 od cz. zł. 746 zł. 3.
 - N. 64. Hafselgreen zł. 942 gr. 12 od cz. zł. 654 zł. 8.
 - N. 78 Gumpel zł. 895 gr. 10 od cz. zł. 621 zł. 14 gr. 16.
 - N. 58. i 59. Gulcher i Mulder zł: 7284. gr: 28. od cz: zł: 5,059.
 - N. 66. Van Briennen zł: 716. gr. 9. od cz: zł: 497. zł: 8. gr. 3.
 - N. 6. Bollongaro Symonetta zł: 2,159. gr: 16. od cz: zł. 1,499. zł. 12. gr: 10.
 - N. 89. Averhoff Van Scheven zł: 560. gr. 28. od c. z. 389. zł. 10.
 - N. 65 Poppert Volf Levin zł. 4448 gr. 4 od cz. zł. 3089